

ROZCHWYCENIE (8) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é lub oznaczają é niekonsekwentnie; o prawdopodobnie jasne (tak w roz-); końcowe e pochylone.

sg N rozchwycenie (2). ◊ A rozchwyceni(e) (3). ◊ I rozchwyceni(e)m (3).

Sł stp, Cn brak, Linde w objaśnieniu s.v. rozchwytny.

1. *Rozkradzenie, rozgrabienie; direptio PolAnt, Calep (5) : Máiętność twoię y fkárby twe ná rozchwycenie dam BudBib Ier 15/13, Ez 25/7; Depopulatio, Vastatio, direptio. – Pułtofzenie, burzenie, rozchwicenie. Calep 308a, 328a.*

rozchwycenie czego (1): rozchwycenie máiętności wálznych przyięłiście z wefelem CzechEp 25.

2. *To, co zostało zrabowane, łup z kradzieży; direptio PolAnt (3) : Y będą wielbłądy iych rozchwyceniem BudBib Ier 49/32, Soph 1/13.*

rozchwycenie czyje [= przez kogo] (1): mowi Adonái Iehowá/ [Tyr] będzie rozchwyceniem narodow. BudBib Ez 26/5.

Cf ROZCHWYCIĆ

KW, (LWil)